

թեան արժանի է մարդու զգեստը, որ քր-
զանցքները դարդարուն չախայ է, իսկ տա-
կից երկար բաճկոն, նեղ անդրալարովի եւ
կօշիկներ հագած: Խաղողի կախ ողկոյցները
որբապտոյտ որթի վերայ, նմանութիւն
Գառնիի Տրդատայ թախտի հարթաքանդակ
նման դարդի հետ, ինչպէս իրաւամբ նկատել
է Ստրչիգովսկին:*

զլիւից, միւսով սուրը գէպի պարանոցը մեկ-
նել: Իսահակը ծալապատիկ (կապուած է^ո)
զրուած է անկիւնի սեղանի վերայ, որ բու-
նով հաստատուած է պատուանդանի մէջ:
Արբանձամի յետեւից կախուած է խոյը, վե-
րեւի անկիւնից: Տիրոջ աջը օրհնում է, եր-
կինք ձեւացնող կամարի տակից: Գորանից
բարձր մի սիրամարդ կոցահարում է մի ինչ

Պատկ. 55

Երկրորդ բեկորը նոյնպէս գերեզմանա-
կան կոթողի մաս է, իսկ քանդակը Արբանձա-
մի զոհարեցութիւնը, որ մենք պիտի տես-
նենք Թալինի եւ Աղիեամանի յուշարձաննե-
րի վերայ եւս, միայն այնտեղ քիչ տարրեր
զատուորութեամբ եւ աւելի պարզ բովան-
դակութեամբ: Պատկերի միջին Ֆիգուրը, որ
Արբանձամն է, մի ձեւքով բռնել է Իսահակի

որ բան, որ փչացած է, հաւանօրէն խաղողի
ողկոյց: Այս բոլորն առնուած է քառանկիւ-
նի շրջանակի մէջ, Օձունի եւ Բրդաձորի նը-
ման: Աջը որպէս Աստուծոյ ներկայու-
թեան նշան տեսնում ենք նաեւ Ռուեննայի
Ս. Վիտալիոսի մողայիկների մէջ, որպիսին
Արէլի եւ Մելքիսեղի զոհարեցութիւնն է:

Երրորդը պահել է միայն մի խաչաքան-
դակ երկաստիճան պատուանդանի վերայ
հաստատուած, որ պէտք է զիտել ի հակա-

*Die Baukunst. 406: